

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudců JUDr. Marie Trnkové a Mgr. et. Mgr. Bc. Petra Jiříka ve věci

žalobkyně:

██████████, nar. ██████████
 Státní příslušnost ██████████
 bytem v ČR: ██████████
 právně zastoupena JUDr. et. Mgr. Jiřím Cermanem, předsedou spolku
 Evropan – ochrana práv oprávněných osob, se sídlem Čs. Odboje 674,
 Dobruška

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
 se sídlem P. O. BOX 20, Praha 93

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu - Sdělení o nesplnění podmínek stanovených zákonem č. 326/1999 Sb. pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty nebo pro jeho zaměstnávání u dalšího zaměstnavatele nebo na další pracovní pozici ze dne 9. 11. 2020, č. j. OAM-62576-6/ZM-2020

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 4 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Českých Budějovicích do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou dne 10. 12. 2020 Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu - *Sdělení o nesplnění podmínek stanovených zákonem č. 326/1999 Sb. pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty nebo pro jeho zaměstnávání u dalšího zaměstnavatele nebo na další pracovní pozici* ze dne 9. 11. 2020, č. j. OAM-62576-6/ZM-2020 (dále jen Sdělení“), neboť proces vedoucí k vydání tohoto správního aktu byl nezákonný.
2. Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky pro to, aby se mohl žalobou napadeným rozhodnutím zabývat věcně, a dospěl k závěru, že tomu tak není.
3. Žalobou proti rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) lze napadat pouze takový úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Ostatně samotný § 65 odst. 1 s. ř. s. výslovně stanoví, že podávat žalobu proti rozhodnutí může ten, *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Ve správním soudnictví lze přezkoumat každé rozhodnutí správního orgánu, ledaže jej ze soudního přezkumu výslovně vylučuje zákon. Takové omezení práva na přístup k soudu v první řadě představují kompetenční výluky, jejichž taxativní výčet obsahuje § 70 s. ř. s.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Máchová.

4. Žalobkyně se dne 8. 10. 2020 obrátila na žalovaného s oznámením o změně zaměstnavatele ve smyslu § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
5. Žalobou napadené Sdělení vydal žalovaný správní orgán postupem podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců, podle kterého *Ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nespĺňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno.* Nejedná se tedy o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., ale o správní akt vydaný podle části čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
6. V minulosti poměrně široké materiální pojetí rozhodnutí bylo postupem času korigováno judikaturou Nejvyššího správního soudu, především pak rozšířeným senátem. Lze připomenout rozsudek ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 344/2016 – 42, který připouští právní obranu proti osvědčením dle § 125 stavebního zákona toliko prostřednictvím zásahové žaloby a nikoliv žaloby proti rozhodnutí. Dále lze odkázat na usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98 zabývající se povahou provedení či neprovedení záznamu do katastru nemovitostí, který byl posouzen jako jiný úkon dle § 158 odst. 1 správního řádu a rozšířený senát zde uvedl, že *„pro absenci formy správního rozhodnutí, jak mu rozumí doktrína správního práva, zde nepřipadá v úvahu ochrana před chybným provedením, či neprovedením záznamu cestou žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, neboť zde není formální akt naplňující znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.“*.
7. Krajský soud má za to, že v případě sdělení o nesplnění podmínek, vydaného ve smyslu § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců, se nejedná o rozhodnutí z materiálního hlediska. Podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců je držitel zaměstnanecké karty povinen oznámit změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele nejméně 30 dnů před takovou změnou. Ustanovení § 42g odst. 8 téhož zákona pak vymezuje podmínky, které musí oznamovatel změny splnit. Za splnění stanovených podmínek tak držitelé zaměstnanecké karty svědčí právo na požadovanou změnu a zachování platnosti jeho zaměstnanecké karty. Ministerstvo v tomto procesu autoritativně posuzuje splnění zákonných podmínek a podle výsledku svého šetření držitelé zaměstnanecké karty oznámí, zda zákonné podmínky byly nebo nebyly splněny postupem dle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Byť by se mohlo jevit, že ministerstvo vnitra rozhoduje o právech a povinnostech držitele zaměstnanecké karty, není tomu tak, neboť ministerstvo toliko posuzuje samotné splnění zákonem stanovených podmínek.
8. V nyní řešené věci žalovaný Sdělením konstatoval, že žalobkyně zákonné podmínky pro změnu zaměstnavatele ve smyslu § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců nespĺnila, neboť odesílatelem oznámení o změně zaměstnavatele byl nový zaměstnavatel a přiložené dokumenty byly konvertovány bez ověřovací doložky, tudíž neprokazovaly, že originály listin obsahují identické údaje, jako zaslané kopie. Sdělení ministerstva o nesplnění podmínek bylo vydáno podle části čtvrté správního řádu a není rozhodnutím dle § 65 s. ř. s. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je v takovém případě prostředkem ochrany proti postupu ministerstva žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 As 102/2018 – 39 nebo ze dne 14. 5. 2020, č. j. 8 As 408/2018 – 38, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
9. Jak bylo uvedeno, ve správním soudnictví lze přezkoumat každé rozhodnutí správního orgánu, ledaže jej ze soudního přezkumu výslovně vylučuje zákon. Takové omezení práva na přístup k soudu v první řadě představují kompetenční vyluky, jejichž taxativní výčet obsahuje § 70 s. ř. s.
10. V projednávané věci dospěl krajský soud k závěru, že napadené Sdělení spadá pod kompetenční vyluku zakotvenou v § 70 písm. a) s. ř. s., podle něhož jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Máchová.

11. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala zároveň i žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, který spatřuje v postupu správního orgánu předcházejícímu vydání Sdělení i v samotném vydání Sdělení, nemusel již krajský soud přistoupit k výzvě na úpravu žalobního typu ve světle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 As 102/2018 - 39, neboť zákonnost postupu žalovaného správního orgánu bude posouzena meritorním projednáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, která je vedena u zdejšího krajského soudu pod sp. zn. 57 A 5/2021.
12. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem krajský soud odmítl žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. a § 70 písm. a) s. ř. s.
13. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
14. Výrokem III. tohoto usnesení soud rozhodl o vrácení soudního poplatku žalobkyni podle § 10 odst. 3, *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním. Krajský soud tedy podle platné právní úpravy vrátí žalobkyni zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 17. února 2021

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Máchová.